

Kl. 18:56

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

Da vores ordfører på området desværre er blevet forhindret i at møde op, har jeg fået lov til at holde hans tale:

De kvinder, vi her taler om, hører til samfundets mest udsatte. Det er kvinder, som bogstavelig talt lever en udsat tilværelse uden for vores gadedør. De er blevet handlet – købt og solgt – af skrappelløse menneskehandlere, som har udnyttet deres eller deres forældres fortvivlede fattigdom. Mange af dem er kommet til Danmark i den tro, at de kan få et arbejde. I stedet præsenterer bagmændene dem for en evigt voksende regning og sender dem ud på gaderne som prostituerede. De er helt i hænderne på disse bagmænd.

Ofte bliver de udsat for vold og overgreb, men de tør ikke gå til politiet eller myndighederne, da de ofte er her på falske papirer, og hvis de bliver afsløret, bliver de sat i fængsel og sendt ud af landet, hvor bagmændene ofte står parat og sender dem på nye opgaver.

De tør ikke gå til lægen, når de er syge eller er blevet mishandlet; de tør ikke tale med nogen af frygt for represalier mod dem selv eller mod familien derhjemme.

Debatten her i dag viser, at der er stor vilje til at løse problemet. Regeringens handlingsplan for bekæmpelse af menneskehandel rummer en række fornuftige tiltag, heriblandt at refleksionsperioden er blevet udvidet til 100 dage, så ofre for menneskehandel, der samarbejder om forberedt hjemsendelse, kan få en udrejsefrist på op til 100 dage.

Vi tror i Ny Alliance, at hvis vi virkelig vil gøre noget ved det her problem, må vi for det første i langt højere grad gå efter bagmændene, og samtidig må vi begrænse efterspørgslen ved at gøre det kriminelt og strafbart at købe sex af kvinder, som er handlet. Det skal være forbudt på samme måde, som man kan sige at det er forbudt at købe hælvarer. I den sammenhæng synes vi i Ny Alliance, at den finske lovgivning på området er interessant og kunne være et forbillede. Vi kender godt argumentet om, at bevisførelsen kan være vanskelig, men det er den jo sådan set også, når det drejer sig om hæleri i andre sammenhænge, men der er jo ingen, der drømmer om, at det ikke skal være kriminelt at aftage hælvarer.

For det andet synes vi, at vi i meget højere grad, end vi gør i dag, bør hjælpe ofrene for

kvindehandel. Når en kvinde beslutter sig for at fortælle politiet om de bagmænd, der har handlet hende, løber hun en meget stor risiko. Hun risikerer faktisk sit liv – hævnen for, at hun er gået til politiet, kan være stor. Selv såfremt en eller to bagmænd bliver dømt og kommer i fængsel, er der mange andre bagmænd, der kan true hende, når hun vender hjem til sit hjemland. Vi skal jo huske på, at vi taler om store, velorganiserede internationale bagmandsnetværk. Det ved ofrene, og de er bange, og derfor vidner de ofte ikke.

Når en kvinde sætter sit eget liv på spil for at hjælpe med at ramme bagmændene og på den måde forsøger at forhindre, at andre kvinder lider samme skæbne, som hun selv har lidt, må vi hjælpe hende, vi må beskytte hende. Derfor mener vi, at vi må se nærmere på den belgiske model, hvor ofre, der vidner mod bagmændene, har mulighed for at opnå beskyttelse i form af opholds- og arbejdstilladelse. En sådan lovgivning vil ikke kun kunne øge kvindernes sikkerhed, den vil også, som vi har set i Belgien, hjælpe politiet i dets kamp mod bagmændene. I Belgien vidner langt flere ofre end i Danmark. Derfor har politiet i Belgien også langt større succes med at få bagmændene dømt.

Det er altid svært at håndtere dette med opholdstilladelser – men vi synes, det er rimeligt, at kvinder, der hjælper politiet med at afsløre bagmændene og dermed bringer sig i en situation, hvor deres liv er truet, også har krav på beskyttelse.

Vi har også bemærket, at Europa-Kommissionens ekspertgruppe i 2004 foreslog, at der gives opholdstilladelse til de mennesker, som er blevet ofre, fordi de har hjulpet myndighederne med at uskadeliggøre bagmændene. Under alle omstændigheder synes vi, at det må veje tungt, når man behandler deres behov for beskyttelse.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Ny Alliances ordfører. Og så er det integrationsministeren.

Kl. 19:00

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal bare knytte et par korte bemærkninger til debatten her ved afslutningen.

Jeg bemærkede, at fru Line Barfod var inde på, at man fra Reden-Stop Kvindehandel sad og ventede forgæves, fordi politiet ikke kom med disse kvinder. Det vil jeg godt tale nærmere med